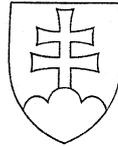

Rada pre vysielanie a retransmisiu Dobrovičova 8, P.O.Box 155, 810 00 Bratislava 1	
18 -10- 2010	
Podanie číslo: 5004	Číslo senátu:
Prílohy/ústy:	Vybaňuje: PLO

Rozhodnutie najvyššieho súdu
dňa 13. 10. 2010
Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 15. 10. 2010
Tilova

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci navrhovateľa: **MARKÍZA-SLOVAKIA, s.r.o.** Bratislavská č. 1/a, Bratislava, zastúpená advokátom *Mgr. Zuzanou Zlámalovou, Advokát Zlámalová Zuzana, s.r.o.* Trnavská č. 11, Bratislava, proti odporcovi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Dobrovičova č. 8, P.O.BOX 155, Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľa na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 9. februára 2010, č. RP/06/2010, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporcu zo dňa 9. februára 2010, č. RP/06/2010 **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 454,03 € v lehote 10 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa vedený vo VÚB banka, a.s., číslo účtu: 2455938053/0200.

Odôvodnenie:

Odporca rozhodnutím zo dňa 9. februára 2010 č. RP/06/2010 vydaným v správnom konaní č. 312-PLO/O-4358/2009 ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1, písm. g/ a h/ postupom podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisoch (ďalej len „zákon o vysielaní a retransmisii“) uložil navrhovateľovi podľa § 64 ods. 1, písm. d/ zákona o vysielaní a retransmisii pokutu určenú podľa § 67 ods. 3, písm. c/ uvedeného zákona vo výške 20.000 € za porušenie povinnosti podľa § 20 ods. 4 tohto zákona tým, že dňa 13.9.2009 o cca 20:08 hod. odvysielal program Česko Slovenská SuperStar, v ktorom došlo k nesprávnemu uplatneniu Jednotného systému označovania, s tým, že podľa § 64 ods. 5 zákona o vysielaní a retransmisii „Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila“ a podľa § 67 ods. 16 zákona o vysielaní a retransmisii je pokuta splatná odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia a je potrebné ju uhradiť na účet uvedený v rozhodnutí.

Proti uvedenému rozhodnutiu odporcu v zákonnej lehote podal opravný prostriedok navrhovateľ. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že postupom žalovaného správneho orgánu mu bola odňatá možnosť hájiť svoje práva v súlade s ustanoveniami platnej legislatívy, keďže analýza relácie, ktorá tvorí súčasť správneho spisu, vyjadruje názor kancelárie Rady a nie jej členov, pričom zo spisu nevyplýva, či bol vykonaný ako dôkaz premietnutie záznamu posudzovanej relácie – predmetného programu, ako predpoklad vytvorenia ich vlastného názoru. Vytýkal Rade, že v danej veci nesprávne aplikoval § 20 ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii. Nesúhlasil s názorom Rady, že predmetným programom porušil právnu povinnosť uloženú mu zákonom o vysielaní a retransmisii a zastával názor, že program spĺňa kritériá v zmysle jednotného systému označenia, keď uvedený program v tomto systéme označenia náležite označil ako nevhodný program pre maloletých do 12 rokov. Uviedol, že s ohľadom na Radou uvedené konkrétne scény z predmetného vysielania predpokladá, ktoré konkrétne výrazy asi Rada považovala za obscénne alebo vulgárne, pričom má za to, že Radou vytknuté výrazové prostriedky nepatria medzi také, ktoré by mohla označiť za absolútne neprijateľné, tabuizované alebo silne vulgárne. Dôvodil, že Rada nedostatočne odôvodnila svoje rozhodnutie, pričom neposudzovala predmetný program v celom jeho rozsahu a šírke, ktorá skutočnosť spôsobuje nepreskúmateľnosť jej rozhodnutia. Ďalej považoval napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné aj z dôvodu, že výroková časť rozhodnutia neobsahuje presný, jednoznačný, pravdivý a nezameniteľný popis skutku, ktorým bola naplnená skutková podstata správneho deliktu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorými bolo rozhodnuté v obdobných veciach. Súčasne namietal nezrozumiteľnosť napadnutého rozhodnutia aj z dôvodu nedostatočného odôvodnenia výšky uloženej pokuty. Odôvodnenie v tejto časti rozhodnutia považoval za paušalizované, keďže odporca žiadnym spôsobom nezodôvodňuje, z akých dôvodov uložil navrhovateľovi sankciu 3 až 6 násobne vo vyššej výške ako mu bola uložená na základe posledného rozhodnutia o uložení sankcie, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Rady z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nedostatočné zdôvodnenie výšky uloženej pokuty.

Odporca sa k opravnému prostriedku navrhovateľa vyjadril tak, že navrhoval napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Nesúhlasil s námietkami navrhovateľa uvedenými v jeho opravnom prostriedku. Nesúhlasil ani s tvrdeniami právneho zástupcu navrhovateľa, ktoré predniesol na pojednávaní súdu. Zastával názor, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, ako aj v súlade so zákonom bolo odôvodnené. Uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že Rada v danom prípade pri posudzovaní správneho deliktu posudzovala odvysielaný program navrhovateľa ako celok a brala do úvahy všetky okolnosti týkajúce sa predmetného programu, keď najmä posudzovala typ programu, prejavy a prednesy členov poroty v kontexte s programom a vplyv tohto programu ako celku na maloletých. Nesúhlasil taktiež s tvrdením navrhovateľa, že výrok napadnutého rozhodnutia nie je dostatočne presný. Vyjadril názor, že výrok rozhodnutia spĺňa zákonné podmienky pre jeho určitosť a zrozumiteľnosť opisom skutku, za ktorý bola navrhovateľovi uložená sankcia, keďže z výroku jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ odvysielaným programom, ktorý bol označený typom, charakterom a časovým rozsahom, sa dopustil správneho deliktu týmto programom ako celkom. Uviedol, že nemožno súhlasiť ani s názorom navrhovateľa, že odôvodnenie rozhodnutia v časti týkajúcej sa výšky sankcie je paušalizované, pretože Rada v odôvodnení uvádza dôvody, na základe ktorých rozhodla o výške sankcie, a to, že posudzovala program navrhovateľa vzhľadom na jeho zlý vplyv na maloletých, ako aj účel sankcie vzhľadom na predchádzajúce porušenia povinností zo strany navrhovateľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady na základe podaného opravného prostriedku, preskúmal napadnuté rozhodnutie a jemu predchádzajúce správne konanie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s §§ 250l a nasl. v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu č. 312-PLO/O-4358/2009, ako aj s obsahom písomných podaní účastníkov konania a po vypočutí zástupcov účastníkov na pojednávaní súdu dňa 22.9.2010 dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa je dôvodný.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím bola navrhovateľovi uložená sankcia podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona o vysielaní a retransmisii za porušenie povinnosti podľa § 20 ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii.

Podľa § 4 ods. 1 až 4 zákona o vysielaní a retransmisii poslaním rady je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie.

Rada dbá o uchovávanie plurality informácií v spravodajských reláciách vysielateľov, ktorí vysielajú na základe zákona alebo na základe licencie podľa tohto zákona. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

Rada je právnická osoba so sídlom v Bratislave. Pri výkone štátnej správy v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie má postavenie orgánu štátnej správy s celoštátnou pôsobnosťou v rozsahu vymedzenom týmto zákonom a osobitnými predpismi.

Činnosť rady vyplývajúcu z jej poslania (odseky 1 a 2) a z jej pôsobnosti (§ 5) vykonávajú členovia rady a úlohy spojené s činnosťou rady plnia zamestnanci Kancelárie Rady pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len "kancelária").

Podľa § 5 ods. 1, písm. g/, h/, m/, n/ zákona o vysielaní a retransmisii do pôsobnosti rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov, ukladať sankcie vysielateľom a prevádzkovateľom retransmisie, ako aj tým, ktorí vysielajú alebo prevádzkujú retransmisiu bez oprávnenia, žiadať záznamy vysielania od vysielateľov v prípade potreby, vybavovať sťažnosti na porušenie tohto zákona podľa § 14a.

Podľa § 20 ods. 1 až 9 zákona o vysielaní a retransmisii vysielateľ je povinný zabezpečiť, aby sa nevysielali programy alebo iné zložky programovej služby, ktoré môžu narušiť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, najmä také, ktoré obsahujú pornografiu alebo hrubé, neodôvodnené násilie.

Poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie je povinný zabezpečiť, aby audiovizuálna mediálna služba na požiadanie a všetky jej zložky, ktoré môžu narušiť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, najmä také, ktoré obsahujú pornografiu alebo hrubé, neodôvodnené násilie, boli sprístupnené iba takým spôsobom, aby maloletí nemohli takúto audiovizuálnu mediálnu službu na požiadanie a všetky jej zložky za bežných okolností počuť ani vidieť.

Programy alebo iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, sa nesmú vysielat' v čase od 6.00 h do 22.00 h.

Na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti sú vysielateľ televíznej programovej služby a poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie povinní na ochranu maloletých zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania ustanovený podľa osobitného predpisu (§ 12 zákona č. 343/2007 Z. z.) (ďalej len "jednotný systém označovania").

Vysielateľ programovej služby je povinný zohľadniť vekovú vhodnosť programov a iných zložiek programovej služby pre maloletých a zabezpečiť ich časové zaradenie v súlade s podmienkami ustanovenými osobitným predpisom.

Vysielateľ programovej služby je povinný uplatniť jednotný systém označovania aj v programovej ponuke, a to v prehľade programov, ktorý poskytuje na zverejnenie periodickej tlače a ostatným hromadným informačným prostriedkom; vysielateľ televíznej programovej služby je povinný uplatniť jednotný systém označovania aj vo vlastnom vysielaní.

Podrobnosti o uplatňovaní povinností podľa odsekov 5 a 6 ustanoví jednotný systém označovania.

Ustanovenia odsekov 4 a 6 sa nevzťahujú na lokálne vysielanie programovej služby, ak nie je súčasťou programovej siete.

Zobrazovanie neodôvodneného násilia na účely tohto zákona je šírenie správ, slovných výpovedí alebo obrazov, kde sa násilný obsah dostáva neopodstatnene do popredia vzhľadom na kontext týchto správ, slovných výpovedí alebo obrazov.

Podľa § 64 ods. 1 až 7 zákona o vysielaní a retransmisii za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto **sankcie**: a) upozornenie na porušenie zákona, b) odvysielanie oznamu o porušení zákona, c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti, **d) pokutu**, e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Sankciu podľa odseku 1 písm. d) rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie, poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 3 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu rady opakovane porušila povinnosť. Rada uloží pokutu bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 19. Rada môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 16 ods. 2 písm. a) a c), ods. 3 písm. k), § 20 ods. 1 a 3, § 30, ako aj v prípade vysielania bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. b)] alebo prevádzkovania retransmisie bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. e)].

Pokutu rada určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania, poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a retransmisie, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán pre oblasť upravenú týmto zákonom v rámci vlastného samoregulačného systému.

Rada o uložení sankcie rozhodne do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti podľa odseku 1 dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená. Za deň, keď sa rada dozvedela o porušení povinnosti podľa odseku 1, sa považuje deň prerokovania správy o kontrole dodržiavania povinností podľa tohto zákona na zasadnutí rady.

Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.

Proti rozhodnutiu o uložení sankcie podľa odseku 1 písm. c) až e) možno podať opravný prostriedok na najvyšší súd do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia rady; podanie

opravného prostriedku proti rozhodnutiu o uložení sankcie podľa odseku 1 písm. c) nemá odkladný účinok.

Ak bol podaný opravný prostriedok podľa odseku 6 a súd nezruší rozhodnutie rady, sankcia sa vykoná po nadobudnutí právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ak odsek 6 neustanovuje inak. Ak súd rozhodnutie rady zruší a vec vráti na nové konanie, rada rozhodne o sankcii najneskôr do troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia najvyššieho súdu. Uložená sankcia sa vykoná po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ak odsek 6 neustanovuje inak.

Podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zákona o vysielaní a retransmisii Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 663 eur do 66.387 eur a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 99 eur do 19.916 eur, ak nezabezpečil klasifikáciu a označenie programov alebo iných zložiek programovej služby (§ 20 ods. 4) alebo nezabezpečil časové zaradenie programov alebo iných zložiek programovej služby v súlade s podmienkami ustanovenými osobitným predpisom (§ 20 ods. 5).

Podľa § 3 ods. 1, 2, 4 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 33 ods. 1, 2 správneho poriadku účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Odvolaací súd v preskúmvanej veci dospel k záveru, že správny orgán v predmetnej veci nekonal v intenciách citovaných právnych noriem, pretože v konaní náležite nepostupoval v súčinnosti s účastníkom konania, vo veci si nežadovávajú relevantné skutočnosti a preto jeho rozhodnutie je predčasné, ako aj že výrok rozhodnutia je neurčitý pre neuvedenie skutku, ktorým sa účastník správneho konania dopustil porušenia právnej povinnosti a súčasne odôvodnenie správnej úvahy týkajúcej sa uloženia sankcie za správny delikt je nedostačujúce pre prieskum dôvodov, na základe ktorých správny orgán uložil účastníkovi sankciu v namietanej výške, z ktorých dôvodov napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu nie je možné považovať v súlade so zákonom.

Úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, **či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia** (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Povinnosťou súdu v preskúmvacom konaní je posudzovať zákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, predmetom ktorého je uloženie administratívnej sankcie, súčasne aj v zmysle zásady č. 6 Odporúčania Výboru ministrov č. (91)1 o správnych sankciách zo dňa 13.02.1991, podľa ktorej vo vzťahu k ukladaniu správnych sankcií je potrebné aplikovať aj nasledovné zásady: každá osoba, ktorá čelí správnej sankcii má byť informovaná o obvinení proti nej, mal by jej byť daný dostatočný čas na prípravu prípadu, s tým, že do úvahy sa vezme zložitnosť veci ako aj tvrdosť sankcie, ktorá by mohla byť uložená, **osoba, prípadne jej zástupca, má byť informovaná o povahe dôkazov proti nej, má dostať možnosť vyjadriť sa (byť vypočutá) predtým, ako sa prijme akékoľvek rozhodnutie**, správny akt, ktorým sa ukladá sankcia, má obsahovať dôvody, na ktorých sa zakladá.

Treba súhlasiť s konštatovaním žalovaného správneho orgánu, že zodpovednosť u právnických osôb za správny delikt sa zakladá na zásade objektívnej zodpovednosti, ktorá vyplýva aj z ustanovení zákona o vysielaní a retransmisii.

Najvyšší súd SR taktiež zastáva názor, že v administratívnom konaní, predmetom ktorého je zisťovanie správneho deliktu a uloženie sankcie zaň, je teda podstatné, či účastník správneho konania, ktorý sa mal svojím postupom dopustiť porušenia zákona, správny delikt spáchal a podmienky, za ktorých k spáchaniu došlo, ako aj následky ním vzniknuté môžu mať vplyv len na výšku sankcie, ktorú zákon predpokladá za spáchanie správneho deliktu.

V správnom konaní správny orgán konajúci podľa ustanovení zákona o vysielaní a retransmisii postupuje podľa ustanovení správneho poriadku, a preto povinnosťou žalovaného správneho orgánu bolo v predmetnom konaní postupovať v súčinnosti s účastníkom tohto konania – navrhovateľom. Inštitút súčinnosti je ustanovený na viacerých miestach správneho poriadku (§ 3 ods. 2, § 33 ods. 2, § 56) a vyjadruje vzájomnú jednotu práv a povinností. Účastník správneho konania má nielen právo navrhovať dôkazy, ale

na potvrdenie správnosti svojho tvrdenia má súčasne aj povinnosť dôkazy správneho orgánu predkladať, nesplnenie tejto povinnosti má za následok neunesenie jeho dôkaznej povinnosti podmieňujúcej výsledok konania. Nesplnenie si tejto povinnosti však nezabavuje správny orgán zistiť vo veci skutočný stav, keďže túto povinnosť správneho orgánu ukladá zákonodarca v ustanovení § 32 ods. 1 správneho poriadku. Správny orgán zabezpečuje zisťovanie skutkových okolností z úradnej povinnosti a postupuje v súlade so správnym poriadkom, aj keď účastník správneho orgánu je nečinný a správneho orgánu nenavrhuje alebo nepredkladá žiadne dôkazy a k veci samej sa žiadnym spôsobom nevyjadruje. Účastník má právo vyjadrovať sa k podkladom v ktoromkoľvek štádiu konania. Môže sa vyjadriť k jednotlivým dôkazom i k celkovému spôsobu prípravy podkladov, môže sa vyjadriť k otázkam skutkovým i právnym. Zmyslom takto široko koncipovaného oprávnenia je predísť neskorším možným námietkam účastníka, ktoré by mohli viesť k prietahom v konaní alebo iným komplikáciám. Správny orgán v konaní môže pokračovať a teda vydať rozhodnutie, ak účastník sa svojho práva na vyjadrenie výslovne vzdá, alebo ostane nečinný. Pokiaľ správny orgán vydal rozhodnutie vo veci samej bez toho, aby umožnil účastníkovi vyjadriť sa pred rozhodnutím, ide o procesné pochybenie správneho orgánu a teda o takú vadu, ktorá môže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Posúdenie súdu v preskúmvacom konaní, či takéto procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou, ktorá spôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, je individuálne a je podmienené konkrétnymi okolnosťami toho ktorého prípadu. Posúdenie takéhoto procesného pochybenia správneho orgánu v administratívnom konaní, predmetom ktorého je administratívne trestanie, je však povinnosťou súdu aj v zmysle zásady č. 6 Odporúčania Výboru ministrov č. (91)1 o správnych sankciách zo dňa 13.02.1991.

Z obsahu administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky mal v danej veci preukázané, že žalovaný správny orgán síce navrhovateľovi oznámil začatie správneho orgánu a správne ho aj vyzval na vyjadrenie sa k veci a na navrhnutie alebo predloženie dôkazov s poučením o jeho procesných právach, ako aj vykonal jeho vypočutie, avšak z administratívneho spisu nevyplýva spôsobom vylučujúcim akékoľvek pochybnosti preukázanie skutku, ktorým mal navrhovateľ porušiť právnu povinnosť, za čo mu bola uložená sankcia. Z predloženého spisu odporcu vyplýva, že voči navrhovateľovi bolo začaté správne konanie vo veci možného porušenia § 19 ods. 1 a § 20 ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii v súvislosti s odvysielaním programu Česko Slovenská SuperStar dňa 13.9.2009 o cca. 20.08 hod, ktorý mohol spôsobom svojho spracovania a svojím obsahom zasiahnuť do ľudskej dôstojnosti súťažiacich a z dôvodu možného nesprávneho uplatnenia Jednotného systému označenia, ktorá skutočnosť bola navrhovateľovi aj písomne oznámená s výzvou na vyjadrenie; analýza predmetného programu spracovaná Kanceláriou Rady v správnom konaní č. 312-PLO/O-4358/2009 k predmetu § 19 ods. 1, písm. a/, § 20 ods. 4 venuje značnú pozornosť predmetu porušenia § 19 ods. 1, písm. a/ a porušením § 20 ods. 4 sa zaoberá v neporovnateľne menšom rozsahu ako porušeniu § 19 a na ústnom konaní Rady bol navrhovateľ vypočutý len k porušeniu § 19.

Z postupu žalovaného správneho orgánu v prípade porušenia právnej povinnosti kladúcej navrhovateľovi za vinu (§ 20 ods. 4) teda určitým a zrozumiteľným spôsobom nevyplýva, z akých dôvodov správny orgán začal správne konanie voči navrhovateľovi vo veci porušenia jeho právnej povinnosti vyplývajúcej mu z § 20 ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii, pretože pokiaľ aj správny orgán spojil konanie navrhovateľa, ktorým sa mal dopustiť porušenia § 19 ods. 1 písm. a/ zákona o vysielaní a retransmisii a konanie, ktorým sa mal dopustiť porušenia § 20 ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii, do jedného konania, bolo jeho povinnosťou určitým spôsobom navrhovateľovi ako účastníkovi správneho konania

oznámiť, aké porušenie právnej povinnosti sa mu kladie za vinu, na akom skutkovom základe a z akých dôvodov. Ani z následného postupu žalovaného správneho orgánu nevyplýva, aké dôkazy vykonal za účelom zistenia a preukázania porušenia právnej povinnosti vyplývajúcej navrhovateľovi z § 20 ods. 4, pretože i pri jeho výsluchu na ústnom pojednávaní na zasadnutí Rady dňa 26.1.2010, ktoré sa uskutočnilo súčasne v rámci viacerých správnych konaní, sa pozornosť venovala predovšetkým porušeniu § 19 a akoby len okrajovo porušeniu § 20. Napriek tomu, že Rada vykonala ústne pojednávanie za účasti navrhovateľa, z jej postupu nie je zrejmé, či mu umožnila, aby sa pred vydaním rozhodnutia vo veci samej vyjadril k jeho podkladom, ako aj k spôsobu ich zistenia, resp. či navrhuje doplnenie dokazovania a akým spôsobom, keďže táto skutočnosť z administratívneho spisu nevyplýva. Z administratívneho spisu súčasne vyplýva, že Rada rozhodnutím zo dňa 9.2.2010 č. RZK/19/2010 č. správneho konania 312-PLO/O-4358/2009, správne konanie voči navrhovateľovi v časti týkajúcej sa možného porušenia § 19 ods. 1 písm. a/ zákona o vysielaní a retransmisii zastavila.

Vzhľadom na uvedené súd v preskúmvanej veci dospel k záveru, že žalovaný správny orgán postupoval v správnom konaní v rozpore s právnou normou ustanovenou v § 3 ods. 2 v spojení s § 33 ods. 2 správneho poriadku, keďže navrhovateľovi náležite neoznámil, čo sa mu kladie za vinu, na akom skutkovom základe a z akých dôvodov, náležite nevykonal dokazovanie smerujúce k preukázaniu správneho deliktu, kladúcemu mu za vinu, ako aj, že neumožnil, aby sa navrhovateľ mohol pred vydaním rozhodnutia vyjadriť k jeho podkladom i k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Uvedené procesné pochybenia považuje súd za takú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a je dôvodom pre zrušenie preskúmvaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p..

Najvyšší súd Slovenskej republiky v danej veci súčasne dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je nepreskúmateľné a nevykonateľné pre neurčitost' jeho výroku.

Z administratívneho spisu vyplýva, že žalovaný správny orgán v napadnutom rozhodnutí vo výroku uviedol, že navrhovateľ porušil povinnosť v § 20 ods. 4 zákona o retransmisii tým, že dňa 13.9.2009 o cca. 20:08 hod. odvysielal program Česko Slovenská SuperStar, v ktorom došlo k nesprávnemu uplatneniu Jednotného systému označenia. Až z odôvodnenia rozhodnutia a z vyjadrenia odporcu k opravnému prostriedku vyplýva, že skutok, ktorým sa navrhovateľ dopustil porušenia povinnosti vyplývajúcej mu z § 20 ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii a za čo mu bola uložená sankcia, spočíva v tom, že navrhovateľ program Česko Slovenská SuperStar, odvysielaný dňa 13.9.2009 cca. o 20:08 označil ako nevhodný pre vekovú skupinu maloletých do 12 rokov, čím nesprávne uplatnil Jednotný systém označovania, ktorým konaním porušil § 20 ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii. V danom prípade výrok napadnutého rozhodnutia neobsahuje popis skutku, ktorým sa navrhovateľ mal dopustiť porušenia právnej povinnosti vyplývajúcej mu z § 20 ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii, spôsobom určitým a nezameniteľným. Nie je postačujúce uvedenie skutku v časti odôvodnenia rozhodnutia.

Pokiaľ vo výroku rozhodnutia správneho orgánu, ktorým sa ukladá administratívne trestanie nie je uvedená skutková veta vymedzujúca skutok, ktorým sa trestajúci subjekt dopustil porušenia povinnosti vyplývajúcej mu z právneho predpisu spôsobom určitým a zrozumiteľným tak, aby popísaný skutok nemohol byť zameniteľný s iným, takýto výrok rozhodnutia správneho orgánu je treba považovať v rozpore s § 47 správneho poriadku, majúce za následok také pochybenie, ktoré je dôvodom pre zrušenie preskúmvaného

rozhodnutia správneho orgánu podľa § 250j ods. 2, písm. d/ O.s.p. z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje rozhodnutie žalovaného správneho orgánu za nepreskúmateľné aj z dôvodu nedostatočne odôvodnenej tej časti jeho rozhodnutia, ktorým uložil navrhovateľovi administratívne potrestanie. Žalovaný správny orgán síce v odôvodnení poukázal na predchádzajúce rozhodnutia, ktorými boli navrhovateľovi uložené sankcie za porušenia právnej povinnosti v minulosti, ich vymenovaním, ako aj vyjadril svoj názor, podľa ktorého považoval predmetný program ako nevhodný pre maloletých do 15 rokov, avšak v odôvodnení neuviedol vlastnú správnu úvahu, na základe ktorej dospel k záveru, že uložená sankcia vo výške 20.000 € zodpovedá porušeniu právnej povinnosti navrhovateľom, vyplývajúcej mu z § 20 ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii. Z uvedených dôvodov súd považoval napadnuté rozhodnutie za nespreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, ktorá skutočnosť je dôvodom zrušenia rozhodnutia podľa § 250j ods. 2, písm. d/ O.s.p..

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 250q ods. 2 O.s.p..

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľovi priznal náhradu trov konania, ktoré mu vznikli právnym zastúpením, pretože bol v konaní úspešný. Trovy právneho zastúpenia mu priznal za tri úkony právnej pomoci – prevzatie a príprava zastúpenia, podanie odvolania a účasť na pojednávaní súdu dňa 22.9.2010, po 120,23 € za úkon a paušálna náhrada po 6,95 € za úkon podľa § 11 ods. 2 v spojení s § 12 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov + 19 % DPH, teda v celosti 454,03 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 22. septembra 2010

**JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

